

De dood en het Verhaal van God

De vraag aan mij is:

*'Ik zit met vragen over **wat er gebeurt na de dood.***

Vroeger had ik daar een duidelijk beeld bij: opstanding, een nieuw lichaam en de zekerheid dat ik mijn geliefden weer zal zien.

Dan was er natuurlijk wel de gedachte aan het oordeel (God als Rechter), met de mogelijkheid en dus de angst, dat je niet in de hemel terecht komt.

De hemel als plaats waar je dicht bij God bent en waar het alleen maar erg mooi is.

*Maar **wat blijft ervan over als je (alleen maar) spreekt over het Verhaal van God?***

Is er dan geen straks geen hemel of hel?

Kun je daar misschien wat meer over zeggen?'

Ik zal het proberen:

Laat ik meteen maar zeggen, dat ik met dezelfde beelden ben opgevoed, als een vanzelfsprekend onderdeel van het geloof in God.

Ik had er wel een aantal vragen bij, die in de loop van mijn leven alleen maar meer en groter geworden zijn.

Ik zet ze op een rijtje, misschien herken je ze wel:

- Ik kan me bij een opgestaan lichaam niets voorstellen: is dat dan een lichaam, dat weer tot leven komt en er net zo uitziet als op het moment van overlijden? Of is dat een zogenaamd geestelijk leven, maar hoe is dat dan herkenbaar als degene om wie het gaat?
- Als ik denk aan mensen die verminkt zijn, gestorven zijn aan honger en oorlog, of gecremeerd enz. kan ik me niets voorstellen bij zo'n opstanding. Een nieuw lichaam? Hoe dan, het lijkt wel tovenarij. En er staat nergens, dat mensen opnieuw geschapen worden en dan toch dezelfde zijn.
- Toen ik me verdiepte in wat er in de aarde gebeurt met het lichaam werd me alleen duidelijk, dat de mens 'tot stof wordt'. Eigenlijk hetzelfde proces als crematie, maar dan wat langer durend.

Opnieuw kijkend naar de beelden en opvattingen, die ik heb meegekregen, zie ik ze als passend bij het verhaal van de mens, die eigenlijk niet dood wil en verlangt naar het eeuwige leven. En daar past ook bij, dat je je geliefden weer wilt zien.

Het verhaal van hemel en hel zie ik dan als een versterking van de opvoeding tot goed mens en goed christen.

Ja, en dan komt vanzelf ook de ontdekking, dat die verhalen een grote betekenis hebben voor het leven hier en nu, maar niet voor het eventuele leven na de dood.

Het gaat om het vertrouwen en de rust die het geeft om afscheid te kunnen nemen van iemand die jou lief en dierbaar is, maar ook als voorbereiding en perspectief op je eigen levenseinde.

Dat vertrouwen en dat gevoel van geborgenheid is dus in het geding, wanneer je zou vaststellen, dat er niets is na de dood...

Iets anders is, of je de zekerheid over een leven na de dood nodig hebt voor het vertrouwen en de geborgenheid in het leven in het licht van de dood.

En hangt het er ook nog vanaf hoe het er dan ook uit zal zien?

Hoe dan ook: je kunt vaststellen, dat er altijd vragen blijven als het om feitelijkheden gaat: niemand is na de dood teruggekeerd om het je te kunnen vertellen....!

Kortom: je zult vertrouwen moeten hebben in het Verhaal van God, zoals we dat in de Bijbel vinden, en zoals we dat in ons leven bevestigd zien.

Ik heb al aangegeven, dat ik **in de Bijbel zowel het verhaal van de mens als het verhaal van God tegen kom**. Het onderscheid is toch wel, dat het bij het verhaal van de mens altijd om overleven gaat, om de macht, en om de grootste en sterkste, en dat de zwakkere niet meetelt. Dat geldt ook voor de voorbeelden waarbij God voor het karretje van de mensen gespannen wordt om hun doel te bereiken.

Bij het Verhaal van God gaat het altijd om liefde die zichzelf niet zoekt en om het gevoel van 'met ontferming bewogen'.

Het Hemel/Hel verhaal, als feitelijkheid na de dood krijgt meer betekenis in de kerkgeschiedenis dan in de Bijbel zelf. In de Bijbel heeft het eerder de vorm van 'beeldverhaal'.

Als het gaat om dood en leven zien we in de Bijbelse teksten twee betekenissen: de ene (biologische) betekenis heeft iets te maken met 'dood' en 'dodenrijk' en de andere (meer geestelijk) met het al dan niet een relatie hebben met God.

Het woord 'eeuwig leven' is vaak opgevat als 'eeuwig durend leven'(chronologisch dus), terwijl je het ook kunt zien als 'eeuwigheidsmoment' (oftewel 'ontmoetingservaring' met God).

Mijn persoonlijk proces is geweest, dat ik in de eerste plaats bij mezelf nagegaan ben, wat er gebeurde met mijn gevoel van vertrouwen en geborgenheid, wanneer ik niet meer over God, maar over het Verhaal van God zou spreken.

Ik merkte, dat ik pas de stevigheid in het verhaal van God voelde, toen mij duidelijk werd, dat het minstens dezelfde stevigheid heeft als het verhaal van evolutie.

De ontdekking, dat dat verhaal, hoe dan ook, ingebakken zit in alles wat er is: in de natuur, maar ook in de mens.

Als dan dat ene verhaal wel geaccepteerd kan worden, met alle consequenties, maar ook vraagtekens van dien, waarom dan niet dat andere verhaal, dat mij steeds weer opnieuw raakt en waarvan ik in mijn leven al zoveel bevestiging en ontroering heb meegemaakt, dat ik mezelf daar veel meer aan zou willen overgeven.

Een verhaal, gekoppeld aan mysterie, maar wel persoonlijk zo duidelijk in mijn leven geworden, dat ik daar wel voor wil gaan!

Dat geeft mij troost in leven en in sterven.

Het maakt dan ook niet uit hoe je dat wil uitdrukken: 'je leven in handen van God geven', of 'een plaats mogen hebben in het verhaal van God'. Uiteindelijk gaat het om de nabije ervaring van Liefde en Geborgenheid.

Het heeft wat moois, ook voor de nabestaanden, als je kunt zeggen: iemand is er niet meer, maar gaat met ons mee in de vorm van een verhaal. Ik heb daarbij een veel nabijer gevoel dan met de gedachte dat iemand ergens in de hemel zou zijn...

Een verhaal, dat mede van ons afhankelijk is, en waar we zelf ook medeverantwoordelijkheid voor dragen. Een verhaal dat bijdraagt aan de zin en betekenis van ons leven.

Een uniek verhaal, met mogelijkheden van bijstelling, wanneer je nieuwe dingen ontdekt hebt of je bewust bent van vroegere ervaringen.

Er komen geen feiten meer bij, maar wel ervaringen. Net zolang tot het ook een plaats kan krijgen in jouw eigen levensverhaal, met alle vragen die je ook daarbij kunt hebben. Met betekenis voor hier en nu.